

Biblisk allmänbildning inför söndag 23 maj, 2021 Årgång 1

PINGSTDAGEN - Den heliga Anden

Frid. Ett ord som sällan används, men tänker man efter en liten stund, är det frid vi söker. Lugn och ro. Inga bekymmer, inga dåliga nyheter.

Jesus säger i dagens text att han ger oss sin frid, sedan fortsätter han: *Jag ger er inte det som världen ger.*

Vad är det då som världen ger? Svaret är sannolikt motsatsen: Ofrid. Om vi tänker efter: Konkurrenstänkande, status och otrygghet.

Givetvis är konkurrens bra, för det ger bättre produkter, MEN konkurrensen ger ingen frid, ingen trygghet. Det måste vara så i vår värld. Ofrid är världens – tillvarons – själ. Faktiskt tillvarons personlighet.

I nästa mening fortsätter Jesus till sina lärjungar: . *Känn ingen oro och tappa inte modet.* Jag försökte beskriva det nyss, världens – tillvarons - själ och personlighet: Oro. ” ... tro inte att du är något ...”. Översitteriets alla ord, som är brutalt nedlåtande. Ord som skapar modlöshet.

Modlöshet, som i dag även drabbar barn och många unga. Dels ren konkurrens, men även ångest, inför jordens framtid och dess klimat.

Som bibliskt allmänbildad kan det vara bra att veta att det finns en profetia – nedtecknad 2700 år före vår tid - om vår planet:

Jes 51:6 ... Himlen skall lösas upp som rök, jorden slitats ut som en klädnad ...

Frågan blir: Längtar du bort från dessa dystra – ja faktiskt profetiska! - framtidsvyer? Sannolikt både du och jag, MEN, skulle vi slippa dessa framtidsvyer, har vi ändå kvar konkurrensen mellan människor. Statustänkandet och jakten på pengar, den här världens ”själ”. Frågan är om konkurrens, status och pengar ger någon livskvalité.

Sannolikt inte. Vi jagar allt detta. Drivna av en ständig otillfredsställelse. Fundera en stund över om det räcker med drömmen om tio miljoner. Har du nått drömmen, då måste du säkra den uppnådda förmögenheten med ytterligare miljoner. Samt att allt ger bra avkastning.

Förnimmer du känslan? Ekorrhjulet som världen lockat in oss i?

Jag repeterar nu orden i söndagens text, där Jesus säger till sina lärjungar: ”... *Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger.*”

För att komma in i Jesu frid, måste vi be att han lyfter av oss vår ryggsäck. Denna ryggsäck, som är fylld med de misstag du och jag gjort. Misstag som vi släpar på och som tynger oss. Vägen dit – till den frid som Jesus ger oss - är enkel. Så här säger Jesus:

Matt 11:28 Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila.

Hur gör jag för att komma till honom, kanske någon undrar. Svaret är att du ber med dessa – eller liknande ord:

Jesus förlåt att jag struntat i dej. Nu vill jag vara din lärjunge. Tack för din försoning på korset, där du lyfter bort alla mina misstag.

När vi ber den bönen, lovar Jesus starten på ett liv i frid:

Joh 6:37-40 Alla som Fadern ger mig skall komma till mig, och den som kommer till mig skall jag inte visa bort. Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra vad jag själv vill utan för att göra hans vilja som har sänt mig. Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte skall låta någon gå förlorad av dem som han har gett mig utan låta dem uppstå på den sista dagen. Ty detta är min faders vilja: att alla som ser Sonen och tror på honom skall ... ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.

Med de reflektionerna är det dags för Pingstdagens evangelium:

Joh 14:25-29 Detta har jag sagt er medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet. Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag. Detta säger jag er innan det sker, för att ni skall tro det när det har skett.